

koret over, at skatteydere – det kan være selskaber, det kan være personer – søger at udnytte de muligheder, som lovgivningen giver for at slippe billigere i skat.

Det er faktisk ganske naturligt, at både selskaber og personer forsøger at slippe billigere i skat, med det utrolig høje samlede skattetryk, vi har her i landet. Dermed skal jeg også sige, at vi fra Dansk Folkepartis side heller ikke deltager i den politisk motiverede bagklogskab, denne her moralprædiken over – ja, helt generelt – de personer, som har udbudt eller efterspurgt skatteprojekter, eksempelvis i form af anpartsprojekter.

Anpartsprojekterne har jo to elementer i sig, henholdsvis muligheden for at få tilført erhvervsaktiviteter og kapital og så det, at den, der går ind i en investering i et anpartsprojekt, får udskudt en personskat. Det er jo det, der ligger i en anpartsinvestering, og det er jo ikke i sig selv usundt.

Det, der er usundt, og det, der så viste sig som utilsigtet, var, at den enkelte investor ikke i alle situationer vurderede investeringen tilstrækkelig kritisk. Det har så betydet, at der har været baggrund for at udbyde projekter, som ikke har haft en nødvendig erhvervsmæssige aktivitet eller den sunde erhvervsmæssige aktivitet i sig, fordi skatteelementet har været for vigtigt et element. Derfor har det så også været nødvendigt at ændre reglerne.

Men den generelle harme over for alle anpartsprojekter, som giver sig udslag også under debatten her i dag, kan Dansk Folkeparti ikke deltage i. Skulle vi endelig sige noget i forhold til anpartsprojekterne, så er det, at det er utrolig ærgerligt at måtte se, at så mange skatteydere rent faktisk gør så meget for at slippe billigere i skat i nogle få år.

Det er det brandærgeligt at måtte se, og det burde jo få flertallet af partier her på Christiansborg til at se mere kritisk på det samlede skattetryk. For når folk ønsker at foretage en erhvervsinvestering, som har meget vide rammer i forhold til deres privatøkonomi, for at slippe billigere i skat og ser på investeringen så lidt kritisk, som det i nogle situationer har været tilfældet, så er det jo, fordi beskatningsniveauet generelt er blevet alt for højt.

Men det ønsker man overhovedet ikke at tage en debat om. Man ønsker overhovedet ikke at se på det element. Man ønsker, som jeg hører det, alene at udtrykke en harme over, at så mange er gået ind i de her projekter. Og det får mig til at

drage den konklusion, at det, blandt andet denne debat nok primært handler om, er en ideologisk kamp for at kradse flest mulig penge ind i statskassen.

Jeg synes egentlig også, det er kommet meget godt til udtryk, når man har hørt på hr. Ole Stavad hele eftermiddagen lang. Han bruger jo på meget elegant vis selskabstømmersagerne – altså et spørgsmål, der, som jeg definerer det, drejer sig om økonomisk kriminalitet – til at argumentere for generelt strammere skattelove i forhold til områder, hvor det handler om, hvor beskatningen skal placeres, og hvor det drejer sig om en diskussion af, hvad der er det rimelige og fair beskatningssted. Han ønsker altså generelt at bruge den her diskussion omkring økonomisk kriminalitet til noget helt andet, nemlig til at kradse flere skatte kroner ind.

Hvis debatten handlede principielt om, hvorvidt beskatningen efter lovgivningen lå placeret det rigtige sted, ja, så skulle debatten jo, som en tidligere ordfører også har været inde på, blandt andet også dreje sig om ambispørgsmålet. Jeg hørte på det, hr. Aaen sagde for lidt siden med hensyn til spørgsmålet omkring ambien, og dér løftede hr. Aaen lidt af sløret for, at det kunne man da også have taget med, men det havde hr. Aaen valgt ikke at gøre i denne her forespørgsel.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om Enhedslisten vil forfølge princippet om, at pengene skal ligge de rigtige steder, i de rigtige lommer, lige så aktivt, når det drejer sig om spørgsmålet om tilbagebetalingsforpligtelse for staten i forbindelse med ambien, som når det drejer sig om, at pengene skal kradses ind i forbindelse med selskabstømmersagerne – det synes jeg vil være interessant – og med lige så stor ildhu gå efter de personer, som inden for statens regi, regeringens regi, embedsmandsstab og så videre, forhaler spørgsmålet om tilbagebetalingsmuligheden i forbindelse med ambi.

Det synes jeg ville være befriende, hvis hr. Aaen, når han nu på et senere tidspunkt igen får ordet under denne debat, vil besvare det spørgsmål, for ellers handler det her jo ikke spor om principper, så handler det om et ideologisk udgangspunkt om, at der skal så mange skatte kroner ind som overhovedet muligt.

Jeg vil slutte med at sige, at Dansk Folkeparti også fortsat vil stille mandater til rådighed for at lukke utilsigtede huller i skattelovgivningen. Det har vi gjort hidtil, og det vil vi gøre fortsat. Men vi vil som sagt ikke misbruge en forargelig situation omkring økonomisk kriminalitet til at